

நற்காண்ட.

மனக்திரும்புதலின் கனிகள்.

“மனக்திரும்புதலுக்கேற்ற கனிகளைக் கொடுக்கன்” என்று யோவாண்ஸ்கான் தஸ்விடத்தில் னான்ஸ்டாம் பெறும்படி வந்த சனங்களுக்குப் பிரசங்கித்தார். “தேவரிடத்திற்குத்திரும்பி மனக்திரும்புதலுக்கேற்ற கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்” என்று பவுல் அப்போன்தலன் புதச்சாக்யாருக்குப் பிரசித்தப்படுத்த்தன். மெப்யான் மனக்திரும்புதல் கனிகளைப் பிறப்பிச்சும் என்பதையே இவை காட்டுகின்றன. ஒரு மரம் கல்ல தோ செட்டதோ என்று அகிள் கனியாற் தீர்க்கிறோம். சிருவன் மனக்திரும்பினாலே அல்லவோ என்பதை அவன் கண்டயாற் தீர்க்கிறோம்.

உண்மையாய் மனக்திரும்புதல் எவனிடத்திலும் திருவித கனிகள் தோற்றுக்.

1. பாவத்தை விட்டு ஒழிசல்.

2. தேவலுக்குக் கீழ்ப்படிய முயலுதல்.

ஈசாயாத் தீர்க்கதறிக் கொல்லுகிற பிரசாரம் அவன்: “தூர்க்கிரியையைத் தட்டிவிடுவான். என்னம் செய்யக் கற்றுக்கொள்ளுவான்”. இப்படிகட்டவாயல் அல்ல வென்று அப்படி கடக்க எத்தனம்பண்ணுமல் மனக்திரும்புவேன்று சொல்லுகிறவன் மனக்திரும்புதல் இன்னதென்று அறியவில்லை. அல்லது அவன் கொல் அகிறது முழுதும் பெய். பரிசுத்தத்திற்கு கடத்தும் ஏணியில் வெகு படிகள் உண்டு. பாவத்தை அறிதல், பாவத்தின் கொடுமையை உணருதல், பாவத்தை அறிக் கூக்கிறதல், சீர்ப்படவிரும்புதல்; எல்லாத்தறிலும் மேலாகத் தன் சிவியத்தையும் கண்டையையும் சீர்ப்புத்த உண்மையாய் முழு அவாவோடு பிரயாசப்படுதலுமாகி ய இவைகளே. இதைப் :- வேதந்திறுள்ள உதாரணங்களைப் படர், தேவனை விட்டுப் பாகால்களைச் சூ

விதக இள்ளவேவர் புறச்சாதியாரால் உபத்திரவுப்படுத் தப்பட்டபொழுது செய்ததென்ன?

1. பாவத்தை அறிக்கையிட்டார்கள். “நாவகள் பர வம் செய்தோம்.”

2. பாவத்தை விட்டுத் திரும்பினார்கள். “தங்களி டத்தினின்றும் அங்கிய தேவர்களைத் துரத்திவிட்டார்கள்.”

3. கந்தகாயே சேவித்தார்கள்.

யோரூவின் பிரசக்கத்தைக் கேட்டு மனக்கிரும்பின் சிணிவேயின் சனங்கள் என்ன செய்தார்கள்? இரட்டைத் தூத் தாநித்துச் சாம்பலில் உட்கார்த்து உபவாசித்தது மாத்திரமோ? இல்லை. “அவர்கள் தங்கள் தங்கள் துண்ணெறியையிட்டுத் திரும்பினார்கள் என்ற தேவன் அவர்களுடைய கிரியைகளைக் கண்டபொழுது தான் அவர்களை அழியாது விட்டார்.

திராட்சத் தோட்டத்திலே போய் வேலை செய்யமாட்டேன் என்று தன் பிதாவுக்குச்சொன்ன அந்த மகன் பின்பு மனக்கிரும்பிப் போனான். அவன் போனது தான் மனக் திரும்பினதற்கு துத்தாட்டி.

கெட்ட குமாரன் தன் மகிழினத்தையும் என்றியீனத் தையும் உணர்க்கநும். தன் பிதாவின் வீட்டிற்குத் திரும் புவேன் என்று தீர்மானித்ததும் மாத்திரமல்ல அவன் எழுந்து போனான்.

மனக்கிரும்புதல் ஒருவனுடைய இருதயத்தில் தூரம் பித்து அங்கேயே ஒழிக்குபோகிறதில்லை. அது அவனுடைய கிரியைகளிற் தோற்றும்.

ஒரு பாத்திரம் விறைந்த சலத்தில் இடப்பட்ட உப பின் சாரம் அச் சலமெங்கும் செறிகிறது போல மனக் கிரும்புதலும் ஒருவனுடைய உடை முழுவதிலும் செறியும். ஒருவனுடைய முந்தினசிவியம் அல்லது உடை மாறுதல்தான் மனக்கிரும்புதலுக்குக் கணி. அந்தக் கணி இருவிதமாகும்.

1. தவிர்க்கவேண்டியது.

2. செய்யவேண்டியது.

மனுடைன் முதன்முதற் பாவத்தை விட்டுத் திரும்ப வேண்டும். தவிர்க்க வேண்டியது பாவத்தைத்தான்.

பாவத்தை விட்டுத் திரும்பவிரும்புகிறவர்கள் விசேஷமாக மூன்று காரியம் செய்யவேண்டும்.

1. பாவத்தை ஒரேமுறையில் விட்டுவீடுவேண்டும். சுடுகீடு மாணம் எப்படியோ அப்படியே பாவி பாவத்திற்கு மரிக்க வேண்டும். மதுபானி அல்லது பெருங்கிணி தன் பாவங்களைப் படிப்படியாக விட்டுவீடு வேண் என்று சொல்லப்படாது. இங்லித்தமான பாவம் எல்லாவற்றிற்குள்ளும் இரண்டு வித்தியானின் காரணம் ஆயுதத்தை யோசனையிட பயங்கரிஸ்து செலுத்துவது அவசியம். யேசு இரட்சகர் என்ன சொல்லுகிறார்? “உண் வலது கை உணக்கு இடறல் வரப்பண்ணினுள் அதைத் தறித்து ஏறிந்துவிடு.” பாவத்தை விட்டுவிட விரும்புகிறவன் கணக்குவது மகிழ்னம்.

2. எல்லாப் பாவத்தையும் விட்டுவீடு வேண்டும். வழக்கமான ஒரு பாவர் தவிர மந்திரல்லாம் விட்டுவிடுகிறது என்றதல்ல இதின் கருத்து. அப்படிப் பலர் எண்ணினாலும் அது பெரிய தப்பிதம். அது நியாயத்திற்கும் தேத்திற்கும் விரோதம். ஒரு கை ரோகியைச் கரம் விட்டு நீங்கினாலும் அவன் கொஞ்சமாலம் சிலிக்கமாட்டான். அங்குண்ணமே ஒருவன் போய், சளவு, பெசருளாகச், விட்கிரகாராதனை முதலிய பாவங்களை விட்டுவிடுகிறதும் விபசாரியாவிருந்தால் அவன் மெய்யைய் மனத்திரும்பவில்லையென்று தீர்மானிக்கவேண்டும். தேவன் நம்முடைய பாவங்களோ ஸ்லாவற்றையும் மன்னிக்கவேண்டுமென்று காம் விரும்பினால் காழும் எல்லாப் பாவங்களையும் விட்டு நீங்கவேண்டும்.

3. பாவத்தை விட்டு நீங்குகிறவன் தன் சீவபரியந்தம் அதனிடத்திற்குத் திரும்பப்படாது. காம் பாவத்திற்குச் சொடுக்கும் தன்னுநாட்சிட்டு கம் மரணமட்டும் செல்லுஞ்சு தீட்டாதல் அவசியம்.

“எனக்கும் விக்கிரகங்களுக்கும் இனி என்ன சம்பந்தமென்று எப்ராயிம் சொல்லுவான்?”. “நிருடனவன் இனித் திருடாதிருப்பானாக.” பாவத்தைவிட்டுவிடுகிற மலூதின் இனிமேல் பாவஞ்செய்யென்று

உறுதியாய்த் தீர்மானிக்கு மனக்கிரும்ப வேண்டும் என்று வேதம் போதிக்கின்றது.

பாவத்தை விட்டுத் திரும்பிச் செய்யவேண்டியதே என்ன? பாவி பாவத்தை விட்டுத் தேவனிடத்திற்குத் திரும்பவேண்டும். மனக்கிரும்புதல் ஒரு பூரண மாறுதலைக் குறிக்கின்றது. தென்றத் காற்று வீசுத் திரும்ப காட்டக்காற்று வீசுகிறதெப்படியோ அப்படியே மனக்கிரும்புகிறவனும் திரும்புகிறவனும் தீர்மையை விட்டு என்றையினிடத்திற்கும், பொய்த் தேவர்களை விட்டு மெய்த்தேவனிடத்திற்கும், நரசத்தைவிட்டு மோட்சத்திற்கும்திரும்புகிறான்.

கெட்டகுமாரன் தானென்றுமூற்றேகித்தவேகிகளை விட்டுவிட்டான். ஆனாலும் அது அவன் தீர்ப்பாக்கியத்தை கீக்கவில்லை. அவன் ஏழுக்கு தன் பிதாவினிடத்திற்குப் போனார். அப்படியே மெய்மனாஸ்தாபப்பட்டு மனக்கிரும்புகிறவனும் பிசாசிற்கு ஆராதனைசெய்கிறதை விட்டெடாழிக்கு அநிற் திருக்கியாய் இராமாச் சேவலூக்கு ஆராதனை செய்யத் தொடங்குகிறான்.

“பாவி தன் ரெறியையும் துண்மார்க்கன் தன் எண்ணங்களையும் விடக்கடவன்” எதுதான் பாவி செய்யவேண்டிய கடமையில் முதற்பகுதி. “அவன் கர்த்தனிடத்திற் திரும்பக்கடவன்.” இது அவன் செய்யவேண்டிய கடமையில் இரண்டாம் பகுதி. இவ்விரண்டும் இசைந்திராவிட்டால் மனக்கிரும்புதல் இல்லை. மனக்கிரும்புதலுக்கேற்ற கணிகளைக் கொடுக்கத் தேவன் காஶ்குக் கிருபபசெய்வாராக.

